

paa, men blot paa det bedste anbefale dette lille Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Moesgaard-Kjeldsen: Som det fremgaar saavel af de Bemærkninger, der ledsager nærværende Lovforslag, som ogsaa af de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Trafikminister under Sagens Fremsettelse, er der ikke Spørgsmaal om noget egentligt Statstilskud ved Anlægget af denne Bane. Det er i Virkeligheden en Aktietegning, man anmoder Staten om at foretage som Grundejer, i Lighed med, hvad andre Grundejere eller Folk, der overhovedet er interesserede i Sagen, har tilsagt at ville gøre. Efter de Beregninger, der ledsager Lovforslaget, ser man, at der her er Tale om en Virksomhed, som temmelig hurtigt vil blive indbringende. Efter at Hornbæk—Helsingør-Banen siden 1908 har arbejdet saa gunstigt, at den allerede nu er en rentabel Forretning, vil man, særlig da dette Selskab tilbyder at forpagte den nye Bane, kunne gaa ud fra, at dette Anlæg ikke vil faa de sædvanlige Børnesygdomme at overvinde, men fra første Færd blive gunstigt for Parthaverne. Naar det nævnte Selskab tilbyder at give 2 pCt. af Anlægskapitalen i Forpagtningsafgift, har vi allerede halv Forrentning af de 200,000 Kr., som man ønsker, Staten skal sætte i Foretagendet, og da Staten tillige ejer 475,000 Kr. i den nuværende Hornbæk—Helsingør-Bane, og man ved meget nøje Undersøgelse kommer til det Resultat, at denne Banes Rentabilitet vil stige med 1 pCt. ved Banens Forlængelse til Gilleleje, faar man derved en yderligere Nettoindtægt af 4,700 Kr., som atter repræsenterer 2½ pCt. af Anlægskapitalen. Det vil sige, at det, der sættes i Gang, faar en Forrentningsevne af 4½ pCt. af den Kapital, der stikker i Foretagendet, og som Følge deraf har man Lov til at betragte det, der her foreslaas, som en Aktietegning, et Indskud af Kapital, som vil blive af indbringende Art. Dernæst er Staten, som allerede fremhævet af de to foregaaende Talere, Grundejer paa disse Strækninger, og disse Grunde er der Efterspørgsel efter, og hvis Staten ligesom hidtil vil fortsætte med Salg, kan der aarlig tjenes Penge derved; men som den ærede første Taler fremhævede, vil der være Anledning til i et kommende Udvalg at undersøge, hvorvidt Staten bør fortsætte med Salget, eller den skal gaa over til en anden Form for Nyttøgørelse af de tilstedevarende Aktiver. Under

alle Omstændigheder tør man fastslaa, at Kysten maa sikres imod Udstykning til private, men jeg ved ogsaa, at Ministeriet har haft Opmærksomheden henvendt herpaa, saa at Kysten bevares for Offentligheden. Hvorvidt man da bør gaa til Salg af de Grunde, der ligger umiddelbart indenfor Kysten, eller man bør udleje dem, kan maaske drøftes i et Udvalg.

Statens Interesse tilskynder saaledes i høj Grad til dette lille Foretagende, og Befolkningen, som det er fremhævet fra flere Sider, er selvfølgelig ogsaa i høj Grad interesseret deri. Københavnerne har for Tiden Lyst til at tage langt bort fra Byen, og med de gode Jernbaneforbindelser, man nu har, kan man ved Hjælp af den nu ønskede Banestrækning paa 1½ Time naa helt op til Gilleleje, og at der naturmæssig set er gunstige Forhold deroppe, er jo en Kendsgerning. Endvidere er Egnens Befolkning interesseret i Banen ved Teglværker, Mejerier og en udstrakt Kartoffelavl og ved Dyrkning af Haveprodukter, som gaar til København. Ogsaa Gilleleje By, som er en ret driftig By, er paa forskellig Maade interesseret. Endelig har Staten Interesse af Baneanlægget ved, at den ejer Havnen ved Helsingør. Allerede nu gaar der betydelige Kvantiteter over denne Havn, nedover Hillerød og op igen til Gilleleje og Egnen der, og det vilde være en betydelig Besparelse for Befolkningen, om den kunde blive fri for at gaa ad Vinkelen over Hillerød, ligesom Trafikken over Havnen sikkert vilde forøges, naar man fik en billigere Fragt som Følge af den kortere Afstand. Da de 3 Ministre i det foregaaende Ministerium, som omtalt af den første Taler, har anbefalet Sagen, og det nuværende Ministerium efter en Undersøgelse af Sagen paa Stedet er enigt om at anbefale Lovforslaget, haaber jeg, det ogsaa skal lykkes at gennemføre det, maaske i den Form, i hvilken Ministeren har fremsat det, maaske med et Par Ændringer, som antydet af den første ærede Taler.

Hammerich: Jeg kan ligesom andre Talere, der har haft Ordet, anbefale Lovforslaget, og jeg kunde egentlig gøre det ganske kort ved at give min Tilslutning til de Udtalelser, der er faldet fra anden Side, og da særlig de Udtalelser fra den ærede sidste Taler (Moesgaard-Kjeldsen), at man ikke ret vel kan tænke sig, at Staten her vil komme til at yde noget pekuniært Offer. Den Kalkule, som er